

Abstrakt

Hlavním cílem diplomové práce je objasnit reálný vliv latentního nukleárního odstrašení na rozhodnutí upustit od konfliktu. Diplomová práce využívá celou škálu konceptů včetně latentního nukleárního odstrašení, tak, jak je formulováno Matthew Fuhrmannem, aby zjistila, který z těchto faktorů hraje rozhodující roli v odrazení jedné země od útoku na zemi druhou. Vliv jednotlivých konceptů je zkoumán na příkladu dvou historických případových studií, které tvoří hlavní část diplomové práce. První případová studie představuje dvě krize, které se odehrály v 80. letech mezi Pákistánem jako latentním nukleárním státem a Indií jako vyzyvatelem, který byl nakonec od útoku odrazen. Druhá případová studie se věnuje krizi z roku 1965 mezi Pákistánem jako vyzyvatelem a Indií jako latentním nukleárním státem. Tato krize, která nakonec vyústila ve válku, funguje jako kontrolní případová studie. Analýza obou těchto případů odhaluje cenné zjištění ohledně role latentního nukleárního odstrašení a nukleární latence obecně. V rozporu s tím, v co věří zastánci tohoto odstrašení beze zbraní, latentní nukleární odstrašení nebylo hlavní faktorem při zvažování útoku na latentní nukleární stát. Závěry diplomové práce ukazují, že spíše jiné vojenské a nevojenské faktory rozhodují a vysvětlují vyzyvatelovo rozhodnutí zdržet se útoku. Tento výsledek je též podpořen kontrolní případovou studií, která odhaluje, že faktory jiné, než latentní nukleární odstrašení byly zvažovány před rozhodnutím zaútočit.